

**GRIMM JACOB, GRIMM
WILHELM**

PIES I WRÓBEL

Grimm Jacob Grimm Wilhelm Pies i wróbel

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=23531498

Pies i wróbel:

Аннотация

Baśń autorstwa braci Grimm znajdująca się w zbiorze Królewna Gęsiarka i inne bajki, wydanym w 1925 roku. Utwór Pies i wróbel powiada historię dwójki przyjaciół – psa, który uwolnił się od okrutnego właściciela, i wróbla, pomagającego towarzyszowi przetrwać: zdobywać pokarm i znajdować schronienie. Kiedy pies ginie z winy bezwzględnego człowieka, wróbel postanawia pomścić przyjaciela. Baśń braci Grimm podejmuje tematykę przyjaźni, pomocy w trudnej sytuacji oraz budowania odpowiedzialności. W utworze zachowana została charakterystyczna konwencja autorów odzwierciedlająca brutalną rzeczywistość. Wilhelm Karl i Jacob Ludwig Karl to autorzy wielu słynnych baśni, opartych na najstarszych przekazach i wzorcach. Ich baśnie zostały wydane w dwu tomach – w 1812 i 1815 roku.

Содержание

Конец ознакомительного фрагмента.

6

Jacob i Wilhelm Grimm

Pies i wróbel

Pewien kundel miał złego pana, który go głodem morzył¹. Gdy już nie mógł dłużej wytrzymać u niego, opuścił go ze smutkiem.

Na ulicy spotyka wróbla, który rzecze:

– Bracie kundlu, czemuś taki smutny?

– Głodnym – pies odpowie – nie mam co jeść.

– Pójdź ze mną, bracie, do miasta – rzekł na to wróbel – ja cię nakarmię do syta.

Poszli tedy razem do miasta, a gdy się zbliżyli do sklepu rzeźnika, ozwie się² wróbel do psa:

– Zostań tutaj, a ja ci przyciągnę kawałek mięsa.

Co rzekłszy, wróbel wpadł na wystawę sklepu i dopóty³ dziobał, targał i przysuwał kawałek mięsa, leżący na brzegu, aż go rzucił na ziemię. Pies mięso pochwycił, uciekł w kąt i pożarł.

– A teraz – rzecze⁴ wróbel – pójdziemy do innego sklepu, to znowu ci dostarczę jaki kawałek, byleś się mógł nasycić.

Gdy pies zeżarł i drugi kawałek, pyta go wróbel:

– I cóż bracie kundlu, najadłeś się?

---

¹ *głodem morzyć* – głodzić, nie karmić wystarczająco. [przypis edytorski]

² *ozwać się* – odezwać się, powiedzieć. [przypis edytorski]

³ *dopóty* – tak długo, aż. [przypis edytorski]

⁴ *rzecze* (daw.) – mówi. [przypis edytorski]

– Tak – odparł pies – mięsa mam dosyć, ale chleba nie dostałem jeszcze.

– Możesz mieć i chleb – rzekł wróbel – pójdź ze mną.

Zaprowadził go do sklepu z pieczywem i póty dziobał w parkę bułeczek, aż ją zrzucił na ziemię, a gdy pies więcej zażądał, wskazał mu innego piekarza i znowu dostarczył mu chleba.

Tak nasyciwszy kundla, pyta wróbel:

– Cóż, braciszku, najadłeś się?

– O tak! – odparł kundel – ale teraz chciałbym trochę wybiec za miasto.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.